

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเวียงชัยบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๒ การบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

๔.๓ เปรียบเทียบทัศนคติของการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

๔.๔ ข้อมูลปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

๔.๕ สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

สำหรับผลของการศึกษาในแต่ละส่วน มีสาระสำคัญและเนื้อหา สามารถประมวลทั้งในรูปแบบของตาราง และการวิเคราะห์บรรยาย ดังต่อไปนี้

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากับบุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพในองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

ตารางที่ ๔.๑ จำนวน และค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = ๓๕๒)

			(n = ๓๕๒)	
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม			จำนวน	ร้อยละ
๑.	เพศ	ชาย	๑๐๙	๓๐.๙๗
		หญิง	๒๔๓	๖๙.๐๓
๒.	อายุ	๑๙ – ๒๔ ปี	๑๘	๕.๑๑
		๒๕ – ๓๐ ปี	๑๑๘	๓๓.๕๒
		๓๑ – ๓๕ ปี	๑๑๔	๓๒.๓๙
		๓๖ – ๔๐ ปี	๗๓	๒๐.๗๔
		๔๑ ปีขึ้นไป	๒๙	๘.๒๔
๓.	ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	๗๖	๒๑.๕๙
		มัธยมศึกษา	๗๑	๒๐.๑๗
		อนุปริญญา / ปวส.	๘๒	๒๓.๓๐
		ปริญญาตรี	๑๐๕	๒๙.๘๓
		ปริญญาโทขึ้นไป	๑๘	๕.๑๑
๔.	อาชีพ	บุคลากร	๑๗๙	๕๐.๘๕
		สมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพ	๑๗๓	๔๙.๑๕
๕.	รายได้/เดือน	๔,๐๐๐	๑๒๘	๓๖.๓๖
		– ๗,๕๐๐ บาท		
		๗,๕๐๑ – ๑๐,๐๐๐ บาท	๑๐๐	๒๘.๔๑
		๑๐,๐๐๑ – ๑๒,๕๐๐ บาท	๒๕	๗.๑๐
		๑๒,๕๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท	๖๕	๑๘.๔๗
		๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท	๓๒	๙.๐๙

๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป

๒

๐.๕๗

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน ๒๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๐๓ มีกลุ่มอายุ ๒๕ – ๓๐ ปี จำนวน ๑๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕๒ มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี จำนวน ๑๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๓ มีอาชีพเป็นบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ๑๗๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๘๕ และมีรายได้ต่อเดือน ๔,๐๐๐ – ๗,๕๐๐ บาท จำนวน ๑๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๖

๔.๒ การบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

ผู้วิจัยได้สรุป การบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๒ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวม

(n = ๓๕๒)

การบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์	ระดับของทักษะ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. การบริหารจัดการด้านบุคลากร	๓.๕๕	๐.๘๕	มาก
๒. การบริหารจัดการด้านงบประมาณ	๓.๕๕	๐.๘๕	มาก
๓. การบริหารจัดการด้านวัสดุหรืออุปกรณ์	๓.๕๗	๐.๘๙	มาก
๔. การบริหารจัดการด้านการจัดการเรียนรู้	๓.๕๖	๐.๘๙	มาก
รวมทั้งหมด	๓.๕๖	๐.๘๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพมีการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๖$) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ ๔.๓ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเวียงบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านบุคลากร

(n = ๓๕๒)

รายการบริหารจัดการด้านบุคลากร	ระดับของทักษะ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑.อบต. มีการจัดส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาตนเองของบุคลากร	๓.๖๑	๑.๑๖	มาก
๒.ประชาชนให้ความร่วมมือกับองค์กรเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตน	๓.๖๐	๐.๙๐	มาก
๓.อบต. มีการจัดสรรบุคลากรไปให้ความรู้แก่ประชาชนในแต่ละครั้งมีความเพียงพอและเหมาะสม	๓.๕๖	๑.๑๐	มาก
๔.อบต. สนับสนุนประชาชนให้พัฒนาความรู้ทักษะโดยการพาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่	๓.๔๗	๑.๐๘	ปานกลาง
๕.มีการกำหนดอัตราส่วนบุคลากรกับประชาชนที่ต้องการเรียนรู้ ๑ : ๑๐ คน	๓.๖๒	๑.๑๐	มาก
๖.บุคลากรมีมนุษยสัมพันธ์ดี สุภาพอ่อนโยนและมีไมตรีจิตพร้อมให้บริการ	๓.๕๘	๑.๐๙	มาก
๗.องค์กรมีความพร้อมในการรับทราบปัญหาของกลุ่มพัฒนาอาชีพ	๓.๕๔	๑.๑๑	มาก
๘.มีการติดตามผลการฝึกทักษะให้กับประชาชน	๓.๓๗	๑.๐๗	ปานกลาง
รวมทั้งหมด	๓.๕๕	๐.๘๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพมีการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเวียงบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านบุคลากร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๕$) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ๑.อบต.สนับสนุนประชาชนให้พัฒนาความรู้ทักษะโดยการพาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่และมีการติดตามผลการฝึกทักษะให้กับประชาชน ส่วนข้อที่เหลืออื่นๆ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๔ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเวียงบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์
ด้านงบประมาณ

(n = ๓๕๒)

รายการบริหารจัดการด้านงบประมาณ	ระดับของทัศนะ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑.อบต. มีแผนตั้งงบประมาณในการสนับสนุนกลุ่มพัฒนาอาชีพในตำบล	๓.๖๖	๑.๑๒	มาก
๒.อบต. มีการวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่องค์กรได้รับจัดสรรจากทางราชการ	๓.๕๘	๑.๐๘	มาก
๓.ทุกคนร่วมเสนอแนวทางการหารายได้เข้ามาดำเนินการตามโครงการที่กำหนดขององค์กร	๓.๕๙	๑.๐๔	มาก
๔.อบต. มีการเสนอแนะแนวทางในการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๓.๖๑	๑.๑๑	มาก
๕.อบต.มีงบประมาณสำหรับซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุด	๓.๔๓	๑.๐๖	ปานกลาง
๖.องค์กรมีความพร้อมในการสนับสนุนงบประมาณที่จำเป็นเร่งด่วน	๓.๔๖	๑.๐๙	ปานกลาง
๗.กลุ่มพัฒนาอาชีพมีเงินเก็บสะสมเพื่อใช้ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน	๓.๕๒	๑.๐๗	มาก
๘.อบต.มีการตรวจสอบค่าใช้จ่ายติดตามผลการใช้จ่ายงบประมาณ	๓.๕๔	๑.๑๓	มาก
รวมทั้งหมด	๓.๕๕	๐.๘๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพมีการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเวียงบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านงบประมาณ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๕$) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ๑.อบต.มีงบประมาณสำหรับซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุด และองค์กรมีความพร้อมในการสนับสนุนงบประมาณที่จำเป็นเร่งด่วน ส่วนข้อที่เหลืออื่นๆ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๕ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์

(n = ๓๕๒)

รายการบริหารจัดการด้านวัสดุหรืออุปกรณ์	ระดับของทักษะ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑.อบต. มีการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ให้กับกลุ่มพัฒนาอาชีพเพียงพอ	๓.๖๒	๑.๑๔	มาก
๒.มีการระดมทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ในการผลิตให้มากที่สุด	๓.๕๒	๑.๑๔	มาก
๓.อบต. มีการสนับสนุนเทคโนโลยีใหม่ๆ ให้กับกลุ่มพัฒนาอาชีพในตำบลของตน	๓.๗๔	๑.๑๓	มาก
๔.อบต. มีความพร้อมในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการผลิตให้กับกลุ่มพัฒนาอาชีพ	๓.๖๗	๑.๑๐	มาก
๕.มีการปรับปรุงภูมิทัศน์โดยรอบสถานที่จัดตั้งกลุ่มพัฒนาอาชีพในตำบลให้เหมาะสม	๓.๔๙	๑.๐๕	ปานกลาง
๖.มีการวางแผนการใช้วัสดุอุปกรณ์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด	๓.๔๕	๑.๐๙	ปานกลาง
๗.มีการตรวจเช็คความพร้อมของอุปกรณ์ตามระยะเวลาที่กำหนด	๓.๕๘	๑.๑๐	มาก
๘.อบต. มีความพร้อมในการประเมินผลการใช้วัสดุอุปกรณ์	๓.๔๗	๑.๐๗	ปานกลาง
รวมทั้งหมด	๓.๕๗	๐.๘๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพมีการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๕๗) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการปรับปรุงภูมิทัศน์โดยรอบสถานที่จัดตั้งกลุ่มพัฒนาอาชีพในตำบลให้เหมาะสม มีการวางแผนการใช้วัสดุอุปกรณ์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และอบต.มีความพร้อมในการประเมินผลการใช้วัสดุอุปกรณ์ ส่วนข้อที่เหลืออื่นๆ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๖ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเวียงเหนือ จังหวัดแพร่
ด้านการจัดการเรียนรู้

(n = ๓๕๒)

รายการบริหารจัดการด้านการจัดการเรียนรู้	ระดับของทักษะ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑.อบต. มีความพร้อมในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับกลุ่มพัฒนาอาชีพภายในตำบล	๓.๖๘	๑.๑๒	มาก
๒.อบต. มีการจัดการทางด้านสถานที่สำหรับกลุ่มพัฒนาอาชีพและสภาพแวดล้อมภายนอกให้เหมาะสม	๓.๕๓	๑.๑๐	มาก
๓.อบต. มีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาฝีมือของกลุ่มให้สอดคล้องกับความต้องการของสมาชิกในกลุ่ม	๓.๕๔	๑.๑๐	มาก
๔.อบต. มีแผนการไปศึกษาดูงานนอกสถานที่	๓.๔๘	๑.๑๐	ปานกลาง
๕.การจัดการเรียนรู้มีการคำนึงถึงการบำรุงรักษาศิลปจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและศีลธรรมอันดีงาม	๓.๕๖	๑.๑๑	มาก
๖.มีการประชาสัมพันธ์ในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้งให้ประชาชนรับทราบ	๓.๔๘	๑.๐๖	ปานกลาง
๗.มีการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มสมาชิกให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร	๓.๖๓	๑.๐๙	มาก
๘.อบต. มีความพร้อมที่จะเป็นแหล่งให้ความรู้ทางด้านต่างๆ ให้กับประชาชน	๓.๖๓	๑.๑๓	มาก
รวมทั้งหมด	๓.๕๖	๐.๘๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพมีการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเวียงเหนือ จังหวัดแพร่ ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๖$) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ๑.อบต.มีแผนการไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ และมีการประชาสัมพันธ์ในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้งให้ประชาชนรับทราบ ส่วนข้อที่เหลืออื่นๆ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

๔.๓ เปรียบเทียบการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปร ได้แก่ การจำแนกตามเพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, และรายได้ / เดือน

สมมติฐานที่ ๑ บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๗ แสดงการเปรียบเทียบการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามเพศ

(n = ๓๕๒)

รายการบริหารจัดการรายด้าน	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
๑. การบริหารจัดการด้านบุคลากร	ชาย	๑๐๙	๓.๒๗	๐.๙๖	-๓.๘๒**	๐.๐๐๐
	หญิง	๒๔๓	๓.๖๗	๐.๗๖		
๒. การบริหารจัดการด้านงบประมาณ	ชาย	๑๐๙	๓.๒๘	๑.๐๐	-๓.๖๔**	๐.๐๐๐
	หญิง	๒๔๓	๓.๖๗	๐.๗๔		
๓. การบริหารจัดการด้านวัสดุหรืออุปกรณ์	ชาย	๑๐๙	๓.๓๑	๑.๐๘	-๓.๒๑**	๐.๐๐๒
	หญิง	๒๔๓	๓.๖๘	๐.๗๖		
๔. การบริหารจัดการด้านการจัดการเรียนรู้	ชาย	๑๐๙	๓.๓๕	๑.๐๗	-๒.๗๘**	๐.๐๐๖
	หญิง	๒๔๓	๓.๖๖	๐.๗๘		
รวมทั้งหมด	ชาย	๑๐๙	๓.๓๐	๑.๐๐	-๓.๔๖**	๐.๐๐๑
	หญิง	๒๔๓	๓.๖๗	๐.๗๒		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ ๒ บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๘ แสดงการเปรียบเทียบการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามอายุ

(n = ๓๕๒)

รายการบริหารจัดการ รายด้าน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
๑.การบริหารจัดการ ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	๖๘.๖๖	๔	๑๗.๑๗	๓๒.๕๙**	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๘๒.๗๖	๓๔๗	๐.๕๓		
	รวม	๒๕๑.๔๒	๓๕๑			
๒.การบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	๕๕.๗๖	๔	๑๓.๙๔	๒๔.๓๙**	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๙๘.๓๒	๓๔๗	๐.๕๗		
	รวม	๒๕๔.๐๘	๓๕๑			
๓.การบริหารจัดการ ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	๗๐.๔๘	๔	๑๗.๖๒	๒๙.๘๓**	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๒๐๔.๙๕	๓๔๗	๐.๕๙		
	รวม	๒๗๕.๔๓	๓๕๑			
๔.การบริหารจัดการ ด้านการจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	๖๖.๕๖	๔	๑๖.๖๔	๒๗.๑๐**	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๒๑๓.๑๖	๓๔๗	๐.๖๑		
	รวม	๒๗๙.๗๒	๓๕๑			
รวมทั้งหมด	ระหว่าง กลุ่ม	๖๕.๐๘	๔	๑๖.๒๗	๓๑.๕๓**	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๗๙.๐๘	๓๔๗	๐.๕๒		
	รวม	๒๔๔.๑๖	๓๕๑			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันทุกด้าน

ดังนั้น จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์และด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Lest Significant Difference : LSD) รายละเอียดแสดงในตารางดังนี้ ๔.๙, ๔.๑๐, ๔.๑๑, ๔.๑๒ และ ๔.๑๓

ตารางที่ ๔.๙ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด จำแนกตามกลุ่มอายุ โดยรวม (LSD)

(n = ๓๕๒)

กลุ่มอายุ	$\bar{X}$	กลุ่มอายุ				
		๑๙-๒๔ ปี	๒๕-๓๐ ปี	๓๑-๓๕ ปี	๓๖-๔๐ ปี	๔๑ปีขึ้นไป
		๓.๙๓	๓.๘๕	๓.๖๗	๓.๓๒	๒.๒๘
๑๙-๒๔ ปี	๓.๙๓		๐.๐๘	๐.๒๖	๐.๖๑*	๑.๖๕*
๒๕-๓๐ ปี	๓.๘๕			๐.๑๘	๐.๕๓*	๑.๕๗*
๓๑-๓๕ ปี	๓.๖๗				๐.๓๕*	๑.๓๙*
๓๖-๔๐ ปี	๓.๓๒					๑.๐๕*
๔๑ปีขึ้นไป	๒.๒๘					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๙ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๑๙ - ๒๔, ๒๕ - ๓๐ ปี และ ๓๑ - ๓๕ ปี มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวม มากกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๓๖ - ๔๐ ปี และ ๔๑ ปีขึ้น ส่วนบุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๓๖ - ๔๐ ปี มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวม มากกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด จำแนกตามกลุ่มอายุ ในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านบุคลากร (LSD)

(n = ๓๕๒)

กลุ่มอายุ	$\bar{X}$	กลุ่มอายุ				
		๑๙-๒๔ ปี	๒๕-๓๐ ปี	๓๑-๓๕ ปี	๓๖-๔๐ ปี	๔๑ปีขึ้นไป
		๓.๙๒	๓.๘๗	๓.๖๖	๓.๒๕	๒.๒๘
๑๙-๒๔ ปี	๓.๙๒		๐.๐๕	๐.๒๖	๐.๖๗*	๑.๖๔*
๒๕-๓๐ ปี	๓.๘๗			๐.๒๑*	๐.๖๒*	๑.๕๙*
๓๑-๓๕ ปี	๓.๖๖				๐.๔๑*	๑.๓๘*
๓๖-๔๐ ปี	๓.๒๕					๐.๙๗*
๔๑ปีขึ้นไป	๒.๒๘					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๑๙ - ๒๔ ปี และ ๓๑ - ๓๕ ปี มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านบุคลากร มากกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๓๖ - ๔๐ ปี และ ๔๑ ปีขึ้นไป ส่วนบุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๒๕-๓๐ ปี มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านบุคลากร มากกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๓๑ - ๓๕ ปี , ๓๖ - ๔๐ ปี และ ๔๑ ปีขึ้นไป ส่วนบุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๓๖ - ๔๐ ปี มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านบุคลากร มากกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด จำแนกตามกลุ่มอายุ ในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านงบประมาณ (LSD)

(n = ๓๕๒)

กลุ่มอายุ	$\bar{X}$	กลุ่มอายุ				
		๑๙-๒๔ ปี	๒๕-๓๐ ปี	๓๑-๓๕ ปี	๓๖-๔๐ ปี	๔๑ปีขึ้นไป
		๓.๘๘	๓.๘๒	๓.๖๕	๓.๓๓	๒.๓๗
๑๙-๒๔ ปี	๓.๘๘		๐.๐๖	๐.๒๓	๐.๕๕*	๑.๕๑*
๒๕-๓๐ ปี	๓.๘๒			๐.๑๗	๐.๔๙*	๑.๔๕*
๓๑-๓๕ ปี	๓.๖๕				๐.๓๒*	๑.๒๘*
๓๖-๔๐ ปี	๓.๓๓					๐.๙๖*
๔๑ปีขึ้นไป	๒.๓๗					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๑๙ - ๒๔ ปี, ๒๕ - ๓๐ ปี และ ๓๑ - ๓๕ ปี มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านงบประมาณ มากกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๓๖ - ๔๐ ปี และ ๔๑ ปีขึ้นไป ส่วนบุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๓๖ - ๔๐ ปี มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านงบประมาณ มากกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด จำแนกตามกลุ่มอายุ ในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์ (LSD)
(n = ๓๕๒)

กลุ่มอายุ	$\bar{X}$	กลุ่มอายุ				
		๑๙-๒๔ ปี	๒๕-๓๐ ปี	๓๑-๓๕ ปี	๓๖-๔๐ ปี	๔๑ปีขึ้นไป
		๓.๙๙	๓.๘๗	๓.๖๖	๓.๓๕	๒.๒๓
๑๙-๒๔ ปี	๓.๙๙		๐.๑๒	๐.๓๓	๐.๖๔*	๑.๗๖*
๒๕-๓๐ ปี	๓.๘๗			๐.๒๑*	๐.๕๒*	๑.๖๔*
๓๑-๓๕ ปี	๓.๖๖				๐.๓๑*	๑.๔๓*
๓๖-๔๐ ปี	๓.๓๕					๑.๑๒*
๔๑ปีขึ้นไป	๒.๒๓					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๑๙ - ๒๔ ปี และ ๓๑ - ๓๕ ปี มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์ มากกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๓๖ - ๔๐ ปี และ ๔๑ ปีขึ้นไป ส่วนบุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๒๕ - ๓๐ ปี มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์ มากกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๓๑ - ๓๕ ปี , ๓๖ - ๔๐ และ ๔๑ ปีขึ้นไป ส่วนบุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๓๖ - ๔๐ ปี มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์ มากกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด จำแนกตามกลุ่มอายุ ในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนรู้ (LSD)
(n = ๓๕๒)

กลุ่มอายุ	$\bar{X}$	กลุ่มอายุ				
		๑๙-๒๔ ปี	๒๕-๓๐ ปี	๓๑-๓๕ ปี	๓๖-๔๐ ปี	๔๑ปีขึ้นไป
		๓.๙๔	๓.๘๓	๓.๗๐	๓.๓๔	๒.๒๕
๑๙-๒๔ ปี	๓.๙๔		๐.๑๑	๐.๒๔	๐.๖๐*	๑.๖๙*
๒๕-๓๐ ปี	๓.๘๓			๐.๑๓	๐.๔๙*	๑.๕๘*
๓๑-๓๕ ปี	๓.๗๐				๐.๓๖*	๑.๔๕*
๓๖-๔๐ ปี	๓.๓๔					๑.๐๙*
๔๑ปีขึ้นไป	๒.๒๕					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๑๙ - ๒๔ ปี, ๒๕ - ๓๐ ปี และ ๓๑ - ๓๕ ปี มีทัศนעותการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านการจัดการเรียนรู้ มากกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๓๖ - ๔๐ ปี และ ๔๑ ปีขึ้นไป ส่วนบุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๓๖ - ๔๐ ปี มีทัศนעותการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านการจัดการ มากกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๓ บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงการเปรียบเทียบการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = ๓๕๒)

รายการบริหารจัดการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
รายด้าน						
๑.การบริหารจัดการด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	๑๑๑.๔๗	๔	๒๗.๘๗	๖๙.๐๙**	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๓๙.๙๖	๓๔๗	๐.๔๐		
	รวม	๒๕๑.๔๒	๓๕๑			
๒.การบริหารจัดการด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	๙๔.๕๗	๔	๒๓.๖๔	๕๑.๔๓**	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๕๙.๕๒	๓๔๗	๐.๔๖		
	รวม	๒๕๔.๐๙	๓๕๑			
๓.การบริหารจัดการด้านวัสดุหรืออุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	๑๐๗.๕๕	๔	๒๖.๘๙	๕๕.๕๗**	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๖๗.๘๙	๓๔๗	๐.๔๘		
	รวม	๒๗๕.๔๓	๓๕๑			
๔.การบริหารจัดการด้านการจัดการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	๑๑๖.๑๖	๔	๒๙.๐๔	๖๑.๖๑**	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๖๓.๕๖	๓๔๗	๐.๔๗		
	รวม	๒๗๙.๗๒	๓๕๑			
รวมทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	๑๐๗.๑๘	๔	๒๖.๘๐	๖๗.๘๘**	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๓๖.๙๘	๓๔๗	๐.๓๙		
	รวม	๒๔๔.๑๖	๓๕๑			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันทุกด้าน

ดังนั้น จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์และด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Lest Significant Difference : LSD) รายละเอียดแสดงในตารางดังนี้ ๔.๑๕, ๔.๑๖, ๔.๑๗, ๔.๑๘ และ ๔.๑๙

ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด จำแนกตามระดับการศึกษา ในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยรวม (LSD)

(n = ๓๕๒)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา				
		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทขึ้นไป
		๒.๕๒	๓.๗๔	๓.๙๘	๓.๘๓	๓.๖๖
ประถมศึกษา	๒.๕๒		- ๑.๒๒*	- ๑.๔๖*	- ๑.๓๑*	- ๑.๑๔*
มัธยมศึกษา	๓.๗๔			- ๐.๒๔*	- ๐.๐๙	๐.๐๘
อนุปริญญา/ปวส.	๓.๙๘				๐.๑๕	๐.๓๒
ปริญญาตรี	๓.๘๓					๐.๑๗
ปริญญาโทขึ้นไป	๓.๖๖					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ ประถมศึกษา มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวม น้อยกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ มัธยมศึกษา, อนุปริญญา หรือ ปวส., ปริญญาตรี และปริญญาโทขึ้นไป ส่วนบุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบูรณ์

โดยภาพรวม น้อยกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ
อนุปริญญา หรือ ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด จำแนก
ตามระดับการศึกษา ในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านบุคลากร (LSD)

(n = ๓๕๒)

ระดับ การศึกษา	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา				
		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา/ ปวส.	ปริญญา ตรี	ปริญญา โทขึ้นไป
		๒.๔๙	๓.๗๑	๓.๙๘	๓.๘๓	๓.๗๓
ประถมศึกษา	๒.๔๙		- ๑.๒๒*	- ๑.๔๙*	- ๑.๓๔*	- ๑.๒๔*
มัธยมศึกษา	๓.๗๑			- ๐.๒๗*	- ๐.๑๒	- ๐.๐๒
อนุปริญญา/ ปวส.	๓.๙๘				๐.๑๕	๐.๒๕
ปริญญาตรี	๓.๘๓					๐.๑๐
ปริญญาโท ขึ้นไป	๓.๗๓					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ใน
ในระดับ ประถมศึกษา มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านบุคลากร น้อยกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่
มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ มัธยมศึกษา, อนุปริญญา หรือ ปวส., ปริญญาตรี และปริญญาโทขึ้นไป
ส่วนบุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา มีทัศนคติต่อการ
บริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์
ด้านบุคลากรน้อยกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ
อนุปริญญา หรือ ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๗ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด จำแนกตามระดับการศึกษา ในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านงบประมาณ (LSD)

(n = ๓๕๒)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา				
		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา /ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทขึ้นไป
		๒.๕๘	๓.๗๔	๓.๙๖	๓.๗๙	๓.๕๘
ประถมศึกษา	๒.๕๘		- ๑.๑๖*	- ๑.๓๘*	- ๑.๒๑*	- ๑.๐๐*
มัธยมศึกษา	๓.๗๔			- ๐.๒๒*	- ๐.๐๕	๐.๑๖
อนุปริญญา/ปวส.	๓.๙๖				๐.๑๗	๐.๓๘*
ปริญญาตรี	๓.๗๙					๐.๒๑
ปริญญาโทขึ้นไป	๓.๕๘					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๗ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ ประถมศึกษา มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านงบประมาณ น้อยกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ มัธยมศึกษา, อนุปริญญา หรือ ปวส., ปริญญาตรี และปริญญาโทขึ้นไป และบุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านงบประมาณ น้อยกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ อนุปริญญา หรือ ปวส. ส่วนบุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา หรือ ปวส. มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านงบประมาณ มากกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ ปริญญาโทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๘ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด จำแนกตามระดับการศึกษา ในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์ (LSD)

(n = ๓๕๒)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา				
		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา /ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทขึ้นไป
		๒.๕๒	๓.๗๖	๓.๙๘	๓.๘๕	๓.๖๘
ประถมศึกษา	๒.๕๒		- ๑.๒๔*	- ๑.๔๖*	- ๑.๓๓*	- ๑.๑๖*
มัธยมศึกษา	๓.๗๖			- ๐.๒๒	- ๐.๐๙	๐.๐๘
อนุปริญญา/ปวส.	๓.๙๘				๐.๑๓	๐.๓๐
ปริญญาตรี	๓.๘๕					๐.๑๗
ปริญญาโทขึ้นไป	๓.๖๘					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ ประถมศึกษา มีทักษะต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์ น้อยกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ มัธยมศึกษา, อนุปริญญา หรือ ปวส., ปริญญาตรี และปริญญาโทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๙ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด จำแนกตามระดับการศึกษา ในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนรู้ (LSD)

(n = ๓๕๒)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา				
		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา /ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทขึ้นไป
		๒.๔๘	๓.๗๖	๓.๙๙	๓.๘๗	๓.๖๔
ประถมศึกษา	๒.๔๘		- ๑.๒๘*	- ๑.๕๑*	- ๑.๓๙*	- ๑.๑๖*
มัธยมศึกษา	๓.๗๖			- ๐.๒๓*	- ๐.๑๑	๐.๑๒
อนุปริญญา/ปวส.	๓.๙๙				๐.๑๒	๐.๓๕
ปริญญาตรี	๓.๘๗					๐.๒๓
ปริญญาโทขึ้นไป	๓.๖๔					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๙ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ ประถมศึกษา มีทักษะต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านการจัดการเรียนรู้ น้อยกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ มัธยมศึกษา, อนุปริญญา หรือ ปวส., ปริญญาตรี และปริญญาโทขึ้นไป และบุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ มัธยมศึกษา มีทักษะต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านการจัดการ น้อยกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ อนุปริญญา หรือ ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๔ บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนעותการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงการเปรียบเทียบการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามอาชีพ

(n = ๓๕๒)

รายการบริหารจัดการ รายด้าน	อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
๑.การบริหารจัดการ ด้านบุคลากร	บุคลากร	๑๗๙	๓.๕๐	๐.๘๘	-๐.๙๔	๐.๓๔๙
	สมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพ	๑๗๓	๓.๕๙	๐.๘๑		
๒.การบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ	บุคลากร	๑๗๙	๓.๕๐	๐.๘๘	-๑.๐๕	๐.๒๙๓
	สมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพ	๑๗๓	๓.๖๐	๐.๘๑		
๓.การบริหารจัดการ ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์	บุคลากร	๑๗๙	๓.๕๓	๐.๙๒	-๐.๘๘	๐.๓๗๙
	สมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพ	๑๗๓	๓.๖๑	๐.๘๕		
๔.การบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนรู้	บุคลากร	๑๗๙	๓.๔๙	๐.๙๔	-๑.๕๓	๐.๑๒๖
	สมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพ	๑๗๓	๓.๖๔	๐.๘๔		
รวมทั้งหมด	บุคลากร	๑๗๙	๓.๕๑	๐.๘๗	-๑.๑๕	๐.๒๕๑
	สมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพ	๑๗๓	๓.๖๑	๐.๗๙		

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนעותการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ ๕ บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีรายได้ต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเวียงบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๑ แสดงการเปรียบเทียบการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเวียงบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามรายได้

(n = ๓๕๒)

รายการบริหารจัดการ รายด้าน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
๑.การบริหารจัดการด้าน บุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	๑๓.๗๑	๕	๒.๗๔	๓.๙๙**	๐.๐๐๒
	ภายในกลุ่ม	๒๓๗.๗๑	๓๔๖	๐.๖๙		
	รวม	๒๕๑.๔๒	๓๕๑			
๒.การบริหารจัดการด้าน งบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	๘.๕๖	๕	๑.๗๑	๒.๔๑*	๐.๐๓๖
	ภายในกลุ่ม	๒๔๕.๕๓	๓๔๖	๐.๗๑		
	รวม	๒๕๔.๐๙	๓๕๑			
๓.การบริหารจัดการด้าน วัสดุหรืออุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	๘.๓๗	๕	๑.๖๗	๒.๑๗	๐.๐๕๗
	ภายในกลุ่ม	๒๖๗.๐๖	๓๔๖	๐.๗๗		
	รวม	๒๗๕.๔๓	๓๕๑			
๔.การบริหารจัดการด้าน การจัดการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	๑๐.๑๒	๕	๒.๐๒	๒.๖๐*	๐.๐๒๕
	ภายในกลุ่ม	๒๖๙.๖๐	๓๔๖	๐.๗๘		
	รวม	๒๗๙.๗๒	๓๕๑			
รวมทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	๙.๗๗	๕	๑.๙๕	๒.๘๘*	๐.๐๑๔
	ภายในกลุ่ม	๒๓๔.๓๙	๓๔๖	๐.๖๘		
	รวม	๒๔๔.๑๖	๓๕๑			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีรายได้ต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านบุคลากร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ส่วนด้านงบประมาณ และด้านการจัดการเรียนรู้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนด้านวัสดุหรืออุปกรณ์ ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามรายได้ ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Lest Significant Difference : LSD) รายละเอียดแสดงในตารางดังนี้ ๔.๒๒, ๔.๒๓, ๔.๒๔, และ ๔.๒๕

ตารางที่ ๔.๒๒ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด จำแนกตามรายได้ ในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยรวม (LSD)

(n = ๓๕๒)

รายได้	$\bar{X}$	รายได้				
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
		๔,๐๐๐-๗,๕๐๐	๗,๕๐๑-๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๑-๑๒,๕๐๐	๑๒,๕๐๑-๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๑-๒๐,๐๐๐
		๓.๓๖	๓.๖๐	๓.๕๙	๓.๘๑	๓.๖๖
๔,๐๐๐-๗,๕๐๐ บาท	๓.๓๖		-๐.๒๕*	- ๐.๒๓	- ๐.๔๕*	- ๐.๓๐
๗,๕๐๑-๑๐,๐๐๐ บาท	๓.๖๐			๐.๐๑	- ๐.๒๑	- ๐.๐๕
๑๐,๐๐๑-๑๒,๕๐๐ บาท	๓.๕๙				- ๐.๒๒	- ๐.๐๗
๑๒,๕๐๑-๑๕,๐๐๐ บาท	๓.๘๑					๐.๑๕
๑๕,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท	๓.๖๖					
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๓.๓๙					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๒๒ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีรายได้ ๔,๐๐๐ – ๗,๕๐๐ บาท มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวม น้อยกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีรายได้ ๗,๕๐๑ – ๑๐,๐๐๐ บาท และ ๑๒,๕๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๒๓ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด จำแนกตามรายได้ ในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านบุคลากร (LSD)

(n = ๓๕๒)

รายได้	$\bar{X}$	รายได้					
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาทขึ้นไป
		๔,๐๐๐-๗,๕๐๐	๗,๕๐๑-๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๑-๑๒,๕๐๐	๑๒,๕๐๑-๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๑-๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป
		๓.๓๓	๓.๕๗	๓.๖๒	๓.๘๗	๓.๖๔	๓.๑๓
๔,๐๐๐-๗,๕๐๐ บาท	๓.๓๓		- ๐.๒๔*	- ๐.๒๙	- ๐.๕๔*	- ๐.๓๑	๐.๒๐
๗,๕๐๑-๑๐,๐๐๐ บาท	๓.๕๗			- ๐.๐๕	- ๐.๓๐*	- ๐.๐๗	๐.๔๔
๑๐,๐๐๑-๑๒,๕๐๐ บาท	๓.๖๒				- ๐.๒๕	- ๐.๐๒	๐.๔๙
๑๒,๕๐๑-๑๕,๐๐๐ บาท	๓.๘๗					๐.๒๓	๐.๗๔
๑๕,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท	๓.๖๔						๐.๕๑
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๓.๑๓						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๒๓ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีรายได้ ๔,๐๐๐ – ๗,๕๐๐ บาท มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านบุคลากร น้อยกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีรายได้ ๗,๕๐๑ – ๑๐,๐๐๐ บาท และ ๑๒,๕๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท ส่วนบุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีรายได้ ๗,๕๐๑ – ๑๐,๐๐๐ บาท มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านบุคลากร น้อยกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีรายได้ ๑๒,๕๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๒๔ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด จำแนกตามรายได้ ในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านงบประมาณ (LSD)

(n = ๓๕๒)

			รายได้					
รายได้		$\bar{X}$	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาทขึ้นไป
			๔,๐๐๐-๗,๕๐๐	๗,๕๐๑-๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๑-๑๒,๕๐๐	๑๒,๕๐๑-๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๑-๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป
			๓.๓๗	๓.๖๑	๓.๕๘	๓.๘๐	๓.๕๖	๓.๕๖
๔,๐๐-๗,๕๐๐	บาท	๓.๓๗		- ๐.๒๔*	- ๐.๒๑	- ๐.๔๓*	- ๐.๑๙	- ๐.๑๙
๗,๕๐๑-๑๐,๐๐๐	บาท	๓.๖๑			๐.๐๓	- ๐.๑๙	๐.๐๕	๐.๐๕
๑๐,๐๐๑-๑๒,๕๐๐	บาท	๓.๕๘				- ๐.๒๒	๐.๐๒	๐.๐๒
๑๒,๕๐๑-๑๕,๐๐๐	บาท	๓.๘๐					๐.๒๔	๐.๒๔
๑๕,๐๐๑-๒๐,๐๐๐	บาท	๓.๕๖						๐.๐๐
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป		๓.๕๖						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๒๔ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีรายได้ ๔,๐๐๐ - ๗,๕๐๐ บาท มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านงบประมาณ น้อยกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีรายได้ ๗,๕๐๑ - ๑๐,๐๐๐ บาท และ ๑๒,๕๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด จำแนกตามรายได้ ในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนรู้ (LSD)
(n = ๓๕๒)

รายได้	$\bar{X}$	รายได้					
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาทขึ้นไป
		๔,๐๐๐-๗,๕๐๐	๗,๕๐๑-๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๑-๑๒,๕๐๐	๑๒,๕๐๑-๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๑-๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป
		๓.๓๗	๓.๕๙	๓.๕๗	๓.๘๑	๓.๗๕	๓.๖๙
๔,๐๐๐-๗,๕๐๐ บาท	๓.๓๗		- ๐.๒๒	- ๐.๒๐	- ๐.๔๔*	- ๐.๓๘*	- ๐.๓๒
๗,๕๐๑-๑๐,๐๐๐ บาท	๓.๕๙			๐.๐๒	- ๐.๒๒	- ๐.๑๖	- ๐.๑๐
๑๐,๐๐๑-๑๒,๕๐ บาท	๓.๕๗				- ๐.๒๔	- ๐.๑๘	- ๐.๑๒
๑๒,๕๐๑-๑๕,๐๐ บาท	๓.๘๑					๐.๐๖	๐.๑๒
๑๕,๐๐๑-๒๐,๐๐๐บาท	๓.๗๕						๐.๐๖
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๓.๖๙						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๒๕ พบว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีรายได้ ๔,๐๐๐ - ๗,๕๐๐ บาท มีทัศนคติต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านการจัดการเรียนรู้ น้อยกว่า บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพที่มีรายได้ ๑๒,๕๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท และ ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

**๔.๔ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น
ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์**

ตารางที่ ๔.๒๖ ทักษะของการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน
ตำบล ในอำเภวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านบุคลากร

ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
๑. บุคลากรที่เข้าไปให้ความรู้ยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ๒. บุคลากรยังไม่ค่อยมีการพัฒนาการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ทำให้ยังไม่มี ความทันสมัยเท่าที่ควร	๑. องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดให้บุคลากรมีการพัฒนาองค์ความรู้ของตนเพื่อ ความทันสมัยของผลิตภัณฑ์ ๒. ควรจัดคนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความเหมาะสมกับความต้องการของประชาชน

ตารางที่ ๔.๒๗ ทักษะของการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน
ตำบล ในอำเภวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านงบประมาณ

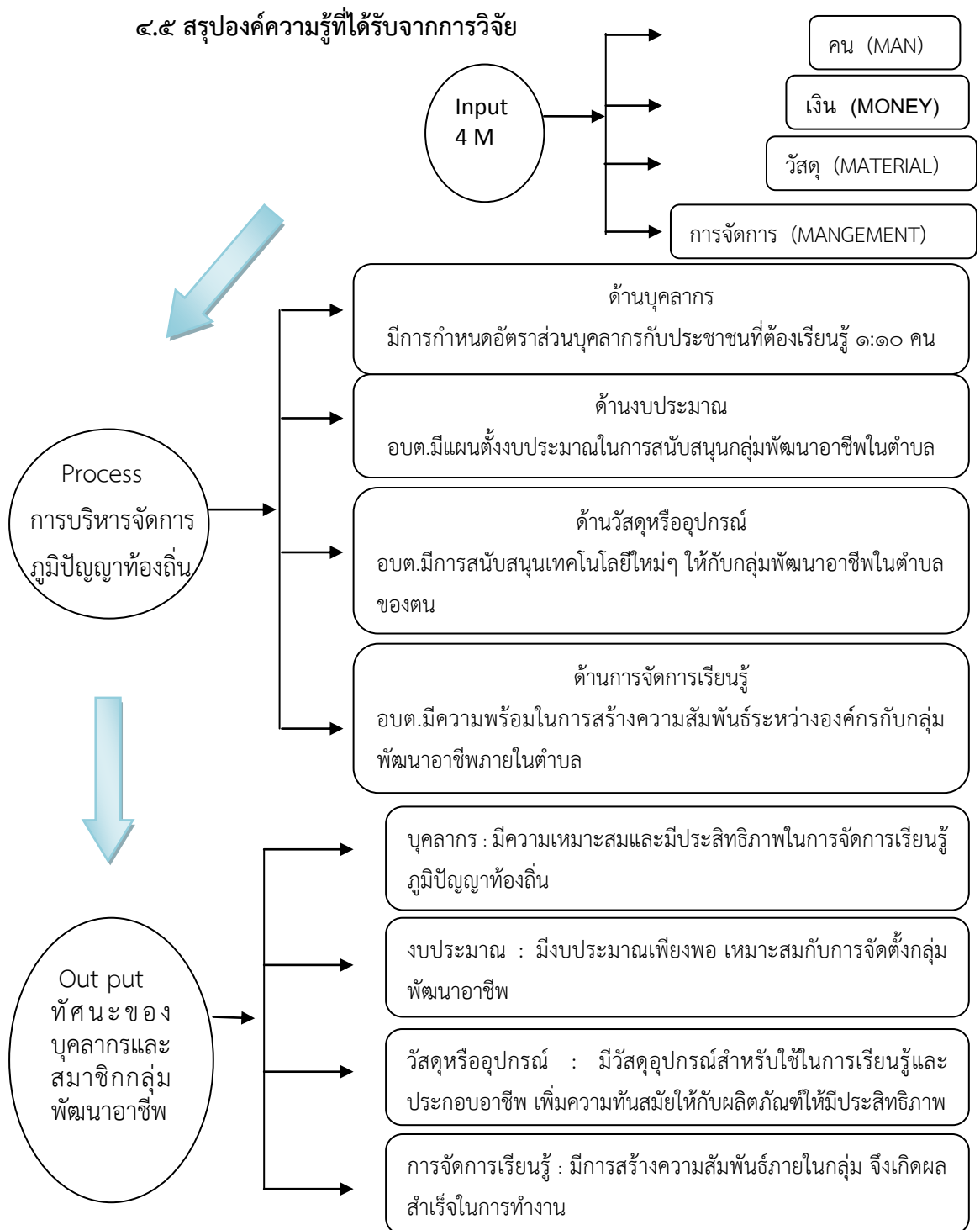
ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
๑. งบประมาณที่มาสนับสนุนกลุ่มนั้นยังไม่เพียงพอต่อการบริหารภายในกลุ่ม ๒. ขาดการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง	๑. องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดสรรงบประมาณในแต่ละปีไว้ให้เพียงพอ กับกลุ่มพัฒนาอาชีพ ๒. ควรให้การสนับสนุนเป็นประจำทุกปี เพื่อความต่อเนื่องของงานภายในกลุ่ม ทำให้เกิดการ พัฒนาสืบต่อไป

ตารางที่ ๔.๒๘ ทักษะของการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเวียงเหนือ จังหวัดพิจิตร ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์

ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
๑. วัสดุหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในกลุ่มพัฒนาอาชีพยังไม่เพียงพอ ๒. อุปกรณ์ที่ใช้ค่อนข้างล้าสมัยไปบ้าง จึงทำให้เกิดความล่าช้าในการสร้างผลิตภัณฑ์	๑. องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดหาวัสดุหรืออุปกรณ์ที่จะมาใช้ในการพัฒนาอาชีพให้เพียงพอ สามารถใช้งานได้ยาวนาน ๒. ควรมีการตรวจเช็คสภาพของอุปกรณ์อยู่เป็นประจำ เพื่อปรับให้มีความทันสมัย

ตารางที่ ๔.๒๙ ทักษะของการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเวียงเหนือ จังหวัดพิจิตร ด้านการจัดการเรียนรู้

ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
๑. กลุ่มพัฒนาอาชีพในตำบลยังไม่มีการบริหารจัดการกลุ่มที่สมบูรณ์ ๒. คณะกรรมการกลุ่มยังขาดความเข้มแข็งในการบริหารกลุ่ม ๓. องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้จัดบุคลากรลงไปให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดีที่ถูกต้องให้กับกลุ่ม	๑. องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดบุคลากรไปให้ความรู้ในการบริหารจัดการกลุ่มเพื่อให้มีคุณภาพในการบริหาร ๒. มีการติดตามผลของกลุ่มอยู่เป็นประจำเพื่อความก้าวหน้าของกลุ่ม

แผนภาพที่ ๔.๑ การบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอ
วิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

แผนภาพที่ ๔.๑ การศึกษาวิจัย ผู้วิจัยสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยเป็นแบบ อินพุต ประมวลผล และเอาต์พุต (Input Process Output : IPO) ดังนี้

ปัจจัยนำเข้า (Input) ผู้วิจัยนำหลักการบริหาร ๔ M คือ ๑. คน (Man) ๒. เงิน (Money) ๓. วัสดุ (Materials) และ ๔. วิธีปฏิบัติ (Management) เป็นปัจจัยนำเข้า

กระบวนการ (Process) ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีของ **เคน บลันชาร์ด Ken Blanchard** ได้ศึกษา การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่พึงประสงค์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ความจำเป็นที่องค์กรสมัยใหม่จะต้องปรับวิธีการบริหารจัดการ โดยเปิดโอกาสให้คนในองค์กรเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการองค์กร ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้บริหารจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิด จากการรวมศูนย์อำนาจไปสู่การสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของทุกฝ่ายในองค์กร ซึ่งที่คณะที่บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพมีต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น พิจารณาจาก บุคลากรที่ไปให้ความรู้ แผนการจัดตั้งงบประมาณในการสนับสนุนกลุ่มและเทคโนโลยีใหม่ๆ ให้กับกลุ่มและสร้างสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับกลุ่มมาเป็นกระบวนการหลักในการศึกษาวิจัย พร้อมกับ การศึกษาเอกสารและงานวิชาการที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม นำข้อมูลที่ได้มาทำเครื่องมือเพื่อการวิจัย โดยการเปรียบเทียบที่คณะที่มีต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

ผลที่ได้รับ (Output) ตามที่บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพมีที่คณะต่อการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ๔ ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์และด้านงบประมาณ สิ่งเหล่านี้เป็นผลสำเร็จของ การบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ดังนี้

- **บุคลากร** คือ บุคลากรมีประสิทธิภาพในการบริการเกี่ยวกับการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นให้แก่สมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพได้อย่างเหมาะสม

- **งบประมาณ** คือ บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพได้รับงบประมาณในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น เนื่องจากการบริหารงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบล มีการวางแผนงบประมาณในการใช้จ่ายประจำปีไว้

- **วัสดุหรืออุปกรณ์** คือ บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพ มีวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไปพร้อมกับการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการเรียนรู้ และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ภายในกลุ่มพัฒนาอาชีพของตน เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มตนให้เกิดความทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

- **การจัดการเรียนรู้** คือ บุคลากรและสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพ มีความสัมพันธ์กันภายในกลุ่มและระหว่างองค์กร มีการประสานงานกันจึงเกิดเป็นผลสำเร็จในการทำงานของกลุ่มเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ด้านที่ประสบผลสำเร็จ

๑. **ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์** : เนื่องจากในขณะที่มีการเรียนนั้นมีวัสดุหรืออุปกรณ์ให้ฝึกปฏิบัติไปพร้อมกัน เพื่อการเรียนรู้ที่เกิดความเข้าใจและจดจำได้ง่าย

๒. **ด้านการจัดการเรียนรู้** : เนื่องจากมีการเรียนและฝึกให้สมาชิกภายในกลุ่มเรียนรู้วิธีการบริหารเพื่อที่จะได้นำวิธีการเหล่านี้เข้าไปจัดการบริหารกลุ่มของตนให้ประสบผลสำเร็จมากที่สุด

๓. **ด้านบุคลากร** : เนื่องจากบุคลากรที่เข้าไปฝึกปฏิบัติหรือให้ความรู้กับสมาชิกกลุ่มมีความชำนาญพอสมควรจึงทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

๔. **ด้านงบประมาณ** : เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบล มีแผนการจัดเตรียมงบประมาณสำหรับกลุ่มพัฒนาอาชีพภายในตำบลของตนไว้ จึงมีงบช่วยให้การสนับสนุนเป็นบางส่วน ทำให้กลุ่มมีงบประมาณในการใช้จ่ายเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ออกสู่ท้องตลาด

ด้านที่มีปัญหา

๑. **ด้านงบประมาณ** : เนื่องจากงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดเตรียมไว้ยังไม่เพียงพอสำหรับการบริหารจัดการภายในกลุ่ม จึงทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จได้ช้า

๒. **ด้านบุคลากร** : เนื่องจากบุคลากรเข้าไปให้ความรู้หรือสอนภาคปฏิบัตินั้นยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการของสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพ

๓. **ด้านการจัดการเรียนรู้** : เนื่องจากสมาชิกภายในกลุ่มยังไม่ค่อยให้ความร่วมมือกันในการบริหารกลุ่ม จึงทำให้กลุ่มมีการเจริญเติบโตได้ช้า

๔. **ด้านวัสดุหรืออุปกรณ์** : เนื่องจากวัสดุหรืออุปกรณ์ที่จัดไปสำหรับใช้ในการฝึกปฏิบัติยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของสมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพ ทำให้การเรียนรู้อาจได้ผลไม่เต็มที่เท่าที่ควร